

Reč urednika

Svaki čitalac knjige o Miloradu Miškoviću, velikom baletskom umetniku, s pravom se može zapitati otkud iza takvog projekta stoji Istorijski arhiv Beograda. Kako je moguće da Istorioografska konkretnost, oličena u dokumentima, može da skrene svoj pogled i ka afektivnom, transcendentalnom, neverbalnom? Ili, da li je ovakva potpuna individualizacija istorije, oličena u jednom imenu i prezimenu, sužavanje njenih vidika do granica koje je obesmišljavaju?

Odgovori na ova pitanja jednako su provokativni kao i pitanja sama. Jer, da se podsetimo: istoriografija je humanistička nauka. Mi smo je, međutim, dehumanizovali, i to onog trenutka kada smo iz nje oterali svaku ideju individue ili subjekta kao pojedinačnog ali i opšteg tvorca Istorije.

Da se vratimo našem glavnom junaku. Milorad Mišković, sa nejasnim granicama svoje pripadnosti, kao neminovnosti univerzalizma baletske umetnosti, ovom knjigom vraća se svom poreklu: Beogradu, Srbiji i Istorijskom arhivu Beograda. Jedna umetnička karijera, na najbolji način, pokazuje kako u oblasti univerzalnog funkcionise evropski princip koji na kraju uvek spase pojedinačni identitet. Milorad Mišković, u osmoj deceniji života, ostavlja svoj legat Beogradu, Arhivu, građanima.

Sadržaj Istorioografske konkretnosti, ovoga puta, biće fotografije, pisma, filmovi i tekstovi koji će govoriti o našem sugrađaninu koji je na relaciji Beograd - Pariz - London - Njujork obogatio našu kulturu, kao i kulturu svih gradova u kojima je živeo i stvarao. Istorija Beograda postaje tako i istorija svih onih pojedinaca koji su svojim stvaralaštvom i svojom ličnošću unapredili i obogatili oblast u kojoj su delovali, izlazeći iz okvira svog pojedinačnog života i limita vremena koji određuje ljudsko trajanje. Na nama je da legat Milorada Miškovića sačuvamo, a na vama je da ga upoznate i istražite.

Direktorka
Istorijskog arhiva Beograda
Dr Branka Prpa